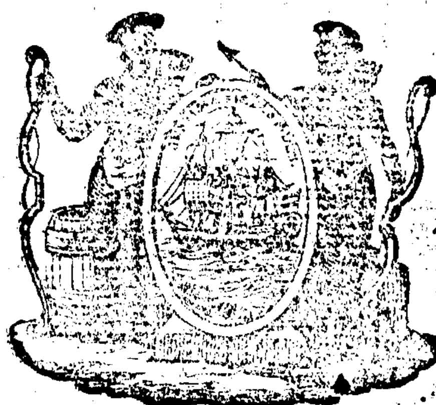
N°. 64. **A°. 1839.**

ZATURDAG, den 10den AUGUSTUS.

Nieuwe Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

Administrative Policie.

De Passage voor Rij- en andere Voertuigen in de *Oranjestraat*, tusschen de *Graven-* en *Heerenstraten*, ter zake van noodwendige reparatien moetende worden afgesloten, geschiedt hiervan bij deze aan de daarbij belanghebbenden kennisgeving.

Paramaribo, den 9 Augustus 1839.

Namens den Procureur Generaal der Kolonie *Suriname*,
J. VAN LIER.
Adjunct Assistent.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 8sten dezer, het Schip *Nickerie-Packet*, Kapt. C. Hoffker, van Amsterdam, hebbende 48 dagen reis.

UITGEKLAARD.

Den 3den dezer, op 's Lands Etablissement van Houtvelling, aan de rivier *Coppename*, met het voornemen om den 10den daaropvolgende met het springtij te vertrekken, het Schip *Atalante*, Kapt. J. J. Brouwer, gedestineerd naar Rotterdam; geladen met 85 Balken en 121 Kromhouten te zamen metende 5035 kubiek voeten diverse Houtsoorten, als: *Bolletrie*, *Cubbes*, *Groenhart*, *Locus*, *Peto* en *Purperhart*.

Den 7den, het Schip *Susanna Maria*, Kapt. E. Meijer, naar Amsterdam; lading: 371 vaten Suiker, 33 balen schoone- en 1 dito vuile Katoen en 1 kist met opgezette Vogels.

Idem, het Schip *Catharina*, Kapt. K. M. Hillers, naar Amsterdam; lading: 450 vaten Suiker en 45 balen schoone Katoen.

REGTSZAKEN.

In Naam des Konings!

In de Zaak hangende voor het Hoog Geregtshof te 's GRAVENHAGE.

EERSTE CIVILE KAMER.

Tusschen,

D, Kapitein, gevoerd hebbende het schip *C*; wonende te *Rotterdam*; appellant krachtens interjectie, op den 5 Februarij 1823, ter Secretarij van den Hove van Civile Justitie der Kolonie Suriname gedaan, en geprosequeerd bij acte van dagvaarding, op den 28 Junij 1824, aan het Parket van den Procureur Generaal bij dit Hoog Geregtshof geëxploicteerd, van een vonnis of sententie, door het gemelde Hof van Civile Justitie in de Kolonie Suriname, gearresteerd den 23 Januarij 1823 en gepronuntieerd den 29 daaraanvolgende; comparerende bij Mr. Hendrik Abraham Bollard, deszelfs Procureur.

Tegen

P, koopman, wonende te Paramaribo in dezelve Kolonie; geintimeerde krachtens gemeld exploict; comparerende bij Mr. Willem van der jagt, zijnen Procureur.

Mr. Hendrik Abraham Bollard heeft als Procureur van den appellant, de volgende conclusie genomen.

Aangezien de appellant, in het jaar 1821, met zijn schip in de Kolonie Suriname zijnde, op den last zijner principalen om Koffij aan te koopen, voor de penningen welke hij van dezen onder zich had, met den geintimeerde te Paramaribo, op den 17 Januarij heeft aangegaan een contract van koop wegens dat object.

Aangezien bepaaldelijk alstoen na de vertooning van het monster eener partij koffij van circa 12000 ℔, die de geintimeerde zeide te kunnen leveren, op dit monster, door den appellant, calculatief die hoeveelheid koffij werd gekocht tegen 35 st. het pond, met het beding dat de levering zoude geschieden over de waag, doch niet voor dat de appellant zijne vaten (die aan boord waren) in gereedheid had, om daarin de koffij te ontvangen.

Aangezien de appellant, dadelijk op de koffij, welke de geintimeerde alzoo volgens het monster en over de waag leveren zoude, heeft betaald op rekening *f 13000*, en daarvoor een goedbriefje van wege den geintimeerde heeft ontvangen.

Aangezien op den 21 Januarij 1821, dat is op den vierden dag na dezen gesloten koop, is gevolgd de noodlottige brand, die bijna geheel Paramaribo in den asch heeft gelegd, en die de aanleiding tot dit regtsgeding is geworden.

Aangezien toch de geintimeerde daarna, in dit regtsgeding heeft beweerd, dat bij hem, bij die gelegenheid, in een pakhuis eene partij koffij zoude zijn verbrand, welke aldaar in zekere vaten (door hem nu van achteren opgenoemd) zoude hebben gelegen, en waarvan hij heeft getracht het gewigt, na dat dezelve vergaan was, artificieel te constateren, en dat de appellant zoude zijn gehouden, daarvan den koopprijs te betalen, ofschoon de geintimeerde buiten de mogelijkheid was dezelve te leveren.

Aangezien zoodanig systhema (indien het feitelijke daarvan, door den geintimeerde al werd bewezen, hetgeen het geval niet is) dan alleen zoude kunnen opgaan, wanneer het regtens zeker was, dat de koffij die bij den geintimeerde zoude zijn vergaan, zich onder denzelven bevond periculo et damno van den appellant.

Aangezien dit laatste te staven, regtens de zaak is van den geintimeerde, die hier zich wil doen betalen, zonder te leveren, en de geintimeerde daarin noodzakelijk te kort moet schieten.

Aangezien de geintimeerde tot dat einde, zich hier geenzins kan beroepen op den regtsregel, dat het gevaar eener verkochte en nog niet geleverde zaak is voor den kooper, vermits die regel, op zich zelve reeds aan vele uitzonderingen onderhevig, hier volstrekt niet kan zijn van toepassing.

Aangezien toch hier niet is verkocht eene bepaalde partij koffij, of zekere bepaalde vaten met koffij, maar alleen calculatief eene quantiteit koffij tegen 35 st. per pond op monster, en zoodanig, dat nog eene weging bij de levering over de waag moest plaats hebben.

Aangezien daarenboven hier nog was bedongen, dat de levering niet geschieden zoude voor dat de appellant met zijne vaten ter ontvangst in gereedheid was, waaruit volgt, dat hier de verkooper in het bezit was gelaten en gebleven van hetgeen hij ter levering bestemde, doch echter geenszins, gelijk dit de geintimeerde beweert, dat hij eenig bepaald opject reeds voor en namens den kooper zoude bezeten hebben.

Aangezien evenzeer als met alle deze bedingen, de boven aangehaalde regel des regts wordt uitgesloten, integendeel daardoor de toepassing op den geintimeerde gevestigd wordt, van eenen anderen regtsregel, dat namelijk eigendom voor den eigenaar vergaat.

Aangezien mitsdien de appellant ten hoogste bezwaard is, bij het tegen hem gevallen vonnis, houdende condemnatie om te betalen zonder levering te ontvangen, terwijl behalve dit alles, bij die condemnatie nog ten onregte is aangenomen eene berekening der quantiteit, rustende op onbewezene en zich zelf wedersprekende adsumtien, welke nooit de verificatie met een monster en de toeweging bij de levering kan vervangen.

Aangezien de geintimeerde alzoo, om betaling van den appellant te kunnen vorderen, alsnog dient het verkochte te leveren, en indien hij in dit laatste te kort schiet, buiten twijfel gehouden is, de reeds op rekening ontvangene som, met de interessen, tegen intrekking van het bovengemeld goedbriefje terug te geven.

Zoo concludeert Mr. Hendrik Abraham Bollard, als Procureur van den appellant, dat bij arrest van dit Hoog Geregtshof, het appel zal worden te niet gedaan, mitsgaders het vonnis of de sententie tusschen partijen, door het Hof van Civile Justitie der Kolonie Suriname gearresteerd den 23 en gepronuntieerd den 29 Januarij 1823, waarvan is geappelleerd, en dat op nieuw regtdoende, in reconventie de geintimeerde zal worden gecondemneerd, om aan den appellant, tegen restitutie van het door den appellant afgegeven goedbriefje der betaalde *f 13000*, alsnog over de waag tegen dadelijke voldoening, (welke de appellant aanbiedt) te leveren de door hem geintimeerde aan den appellt. verkochte 12000 ℔ goede heele koffij, tegen zoodanigen marktprijs, als dezelve ten dage der levering zijn zal, en zulks alles, niet alleen onder decort en aftrekking van den koopschat, van gemelde *f 13000*, maar ook, met vergoeding van alle kosten, schaden en interessen, door den appellant bereids door het gemis van voorschreve *f 13000* gehad en geleden en nog te hebben en te lijden, immers en in allen gevalle bij ontstentenis daarvan, om aan den appellant te restitueren, opteleggen en te voldoen, tegen teruggave van het gemelde goedbriefje, des noods behoorlijk gequiteerd, de som van *f 13000* — met de interessen van dien, gerekend ad 8 pCt. 's jaars tot de dadelijke voldoening, toe; en dat de geintimeerde in conventie, in deszelfs eisch en conclusie, tegen den appellant ter eerster instantie gedaan en genomen zal worden verklaard niet ontvankelijk, en die aan hem ontzegd; alles met condemnatie van den geintimeerde in de kosten der beide instantien en bevel

van restitutie der geconsigneerde boete van appel.

Mr. Willem van der Jagt, heeft als Procureur van den geintimeerde, daartegen de volgende conclusie genomen.

Aangezien ten processe voldoende is bewezen, dat de geintimeerde, op den 17 Januarij 1821, aan den appellant heeft verkocht, en deze alzoo gekocht, eene bepaalde partij koffij, bestaande in 14 gortvaten, 11 blomvaten en 3 melassievaten, met heele koffij, gepercipieerd op des geintimeerden plantaadje H, en in een melassievat heele koffij, afkomstig van zijne pl. B B, tegen 35 St. Sur. Cour. het pond, liggende toen ter tijd in des geintimeerden pakhuis te Paramaribo aan den Waterkant. Dat deze partij, welke tusschen partijen op ongeveer 11 à 12000 pond wierd begroot, op verzoek van den appellant, aldaar is blijven liggen, uithoofde hij dezelve in zijne eigene vaten wilde doen overstorten, als wanneer dezelve to gelijkertijd ter lands wage gewogen zoude worden, en dat de appellant, op rekening van den koopschat, heeft betaald de som van *f 13000*; dat dezelve partij op den 21 Januarij 1821, bij gelegenheid van den noodlottigen brand te Paramaribo, zoowel als des geintimeerden pakhuis, is verbrand, niettegenstaande de door den appellant en deszelfs matrozen aangewende moeite en pogingen, om dezelve te redden.

Aangezien naar de beginselen van regten, het risico en voordeel van deze bepaalde vaten, met de zich daarin bevindende partij koffij, was voor rekening van den appellant als kooper.

Aangezien het daarenboven, om des appellants wille is geschied, dat de verkochte partij koffij niet dadelijk na den verkoop toegewogen en geleverd is, en het derhalve in regten onbetwistbaar is, dat die koffij, al zoude die ook *in genere* verkocht zijn, des niettemin moest beschouwd worden als ware dezelve toegewogen en geleverd, en mitsdien voor rekening van den appellant is blijven liggen en verloren gegaan.

Aangezien dan ook de appellant, met het hoogste regt is gecondemneerd, tot betaling van het restant van den koopprijs met de interessen, nadat de juiste hoeveelheid der verkochte en verbrande koffij op de onzijdigst mogelijke wijze en zeker niet ten nadeele van den appellant, was begroot.

Aangezien het voorgeven van den appellant, als of hij *in genere* zoude hebben gekocht 12000 ℔ goede heele koffij, niet alleen geheel is onbewezen, maar ook blijkbaar strijdig met de waarheid.

Aangezien het wijders, insgelijks een louter voorgeven van den appellant is, dat de koffij zoude zijn verkocht op voorwaarde, dat dezelve ter landswaag moest gewogen worden, terwijl zoodanige voorwaarde, uit den aard der zaak onmogelijk konde hebben plaats gehad.

Aangezien het niet minder onbewezen is, hetgeen de appellant thans in hooger beroep beweert, dat de koffij op monster zoude gekocht zijn: en ware dit zoo, des echter neen, het alsdan zeker en uitgemaakt zoude zijn, dat de verkochte partij, met het monster is vergeleken en goedgekeurd.

Aangezien alzoo des appellants eisch in reconventie, ten eenemale is ongegrond, en hij dan ook bij het beklaagde vonnis, hetwelk ten overvloede, den geintimeerde den suppletoiren eed heeft opgelegd, niet in het minst is bezwaard.

Zoo concludeert Mr. Willem van der Jagt, als Procureur van den geintimeerden, dat bij arrest van dit Hoog Geregtshof, het appel zal worden te niet gedaan en geordonneerd, dat het vonnis van het Hof van Civile Justitie der Kolonie Suriname, gewezen den 23 en gepronuntieerd den 29 Januarij 1823, waarvan is geappelleerd, geheel en volkomen effect zal sorteren, met condemnatie van den appellant in de kosten.

Ten opzigte der daadzaken kwam in aanmerking hetgeen volgt, zonder dat het voorstel zal prejudicieeren.

Op den 17 Januarij 1821, was tusschen den appellant, zich destijds met zijn schip in de Kolonie Suriname bevindende, en den geintimeerde, gesloten een contract van koop en verkoop over eene partij koffij van circa 12000 ℔, tegen 35 st. het pond, welke koffij de geintimeerde aan den appellant over de waag zoude afleveren, zoodra deze laatste in gereedheid zoude zijn met de vaten, waarin hij die koffij in zijn schip laden wilde; terwijl nog op dien zelfden dag, door den appellant aan den geintimeerde werd ter hand gesteld eene somma van *f 13000* Sur. Cour., op rekening van den koopprijs der bedoelde koffij, waartegen door den geintimeerde aan hem appellant, een zoogenaamd goedbriefje werd afgegeven.

Partijen waren het niet eens bij deze procedures óf, gelijk de appellant volhield, door hem blootelijk eene onbepaalde partij koffij van circa 12000 ℔ van den geintimeerde was gekocht, op een monster, door den geintimeerde aan hem vertoond; dan wel of, zoo als de geintimeerde beweerde, door den appellant van hem gekocht was eene bepaalde partij, liggende in onderscheidene vaten, in zeker pakhuis van den geintimeerde, aan den waterkant te Paramaribo; en bepaaldelijk waren tusschen partijen, in verschil de regtskundige gevolgen, welke de tusschen hen plaats gehad hebbende handeling hebben moest, na dat door den noodlottigen brand te Paramaribo op den 21 Januarij 1821, mede vergaan was de koffij, die volgens des geintimeerden beweren, het bepaalde onderwerp van het tusschen partijen gesloten contract, had uitgemaakt, doch die op dat tijdstip nog ongewogen, onder den geintimeerde was berustende.

De geintimeerde namelijk, volhoudende, dat de koffij, in zijn pakhuis aan den waterkant te Paramaribo, was vergaan *voor rekening van den appellant als kooper*, provoceerde bij het Hof van Civile Justitie der Kolonie Suriname, eene expertise, om te onderzoeken en uittemaken, hoeveel ponden koffij konden bevatten zekere soorten van vaten, door den geintimeerde opgegeven, en in hoedanige vaten de koffij in verschil, die bij den brand was vergaan, in zijn pakhuis zoude gelegen hebben.

Die expertise hebbende plaats gehad (waarbij echter de appellant, hoezeer daartoe gesommeerd, niet was present gekomen, noch van zijne zijde deskundigen had doen adsisteren) heeft de geintimeerde, na bekomen appoinctement van rau actie, den appellant gedagvaard voor den Hove van Civile Justitie der Kolonie Suriname, ten einde de appellant zoude worden gecondemneerd, tot oplegging eener somma van *f 16404-10* Sur. Cour., als het beloop van den koopprijs der door hem aan den appellant verkochte koffij, berekend volgens het bij de expertise opgegeven calculatif gewigt van de partij, die in des geintimeerden pakhuis was verbrand, en zulks met de interessen van dien en met de kosten, onder decort nogtans der op rekening betaalde *f 13000*.

De appellant intusschen beweerende, dat de questieuse koffij, door hem niet bepaaldelijk of voetstoots gekocht, geenszins ten zijnen pericule in het pakhuis des geintimeerden had gelegen, maar eerst na de weging, het gevaar daarvan op hem zoude zijn overgegaan, deed ten dage dienende eenen eisch in reconventie, tot condemnatie van den geintimeerde, om alsnog tegen restitutie van het afgegeven goedbriefje der betaalde *f 13000*, aan den appellant te leveren over de waag, de door hem geintimeerde verkochte 12000 ℔ goede heele koffij, of wel aan den appellant de ontvangene *f 13000* te restitueren, zoodanig als dit in substantie door den appellant ook weder in appel is geeischt en hiervoren is vermeld, terwijl de appellant in conventie concludeerde, tot niet ontvankelijk verklaring of wel ontzegging van den eisch des geintimeerden, cum expensis.

Nadat vervolgens door den geintimeerde was geconcludeerd tot ontzegging van den eisch in reconventie, immers absolutie van de instantie, en in conventie was gepersisteerd bij zijnen gedanen eisch, alsmede door den appellant, zoo in conventie als in reconventie, respectivelijk voor re- en duplick was gepersisteerd bij zijne genomene conclusien, waren ter requisitie van partijen, verschillende personen op interrogatorien en contra-interrogatorien gehoord, en was door den geintimeerde, eene presentatie van eede in het proces gebragt.

De zaak wederzijds behoorlijk zijnde voldongen, heeft het Hof van Civile Justitie der Kolonie Suriname, bij sententie, gewezen den 23 en gepronuntieerd den 29 Januarij 1823, regtdoende *in conventie*, den appellant (aldaar gedaagde in dat cas) gecondemneerd, tegen behoorlijke quittantie en des noods acquit en decharge, aan den geintimeerde (aldaar impetrant en eischer) in promptis opteleggen en te voldoen de som van *f 16404-10*, zijnde gelijk bij dat vonnis gezegd wierd, het beloop der door den geintimeerde in dato 17 Januarij 1821 aan den appellant verkochte partij koffij, bestaande in 14 gortvaten, 11 blomvaten en 3 melassievaten, met heele koffij, gepercipieerd op de plantaadje H, gelegen binnen de Kolonie Suriname; mitsgaders nog een melassievat met heele koffij, gepercipieerd op de plantaadje BB, en zulks tegen 35 stuiver het pond, liggende dezelve koffij bij den verkoop, in het Pakhuis van den geintimeerde, gestaan hebbende aan Paramaribo aan den waterkant, tusschen de Oranje en Kromme Elleboogstraten; met en benevens de interessen van dien gerekend tegen 8 pCt. 's jaars, van den dag der litis contestatie tot de volle en effectuele voldaening toe; onder decort nogtans eener som van *f 13000*, welke in mindering van het voornoemde montant was betaald, met bonificatie van interessen invoege voorschreven en tegen restitutie van het deswegens afgegeven bewijs; — En *in reconventie* aan den appellant zijnen eisch en conclusie in dat cas, op ende jegens den geintimeerde gedaan en genomen, ontzegd, met compensatie der kosten van den processe. Mits nogtans de geintimeerde, deszelfs bij autorisatie op zijnen bedienenden practizijn gedane presentatie, ten processe overgelegd, in eigen persoon met solemnelen eede corroboreerde. En bij ontstentenis van het doen van dien eed, toen voor alsdan, aan den geintimeerde zijnen eisch en conclusie *in conventie* jegens den appellant gedaan en genomen, ontzegd, en denzelven als verweerder in *reconventie* gecondemneerd, om aan den appellant, tegen restitutie van het door den geintimeerde aan den appellant afgegeven goedbriefje der betaalde *f 13000*, alsnog over de waag, tegen dadelijke voldoening ingevolge des appellants gedane offerte, te leveren de door den geintimeerde aan den appellant verkochte 12000 ℔ goede heele koffij, en dat tegen zoodanigen marktprijs, als dezelve ten dage der levering zijn zal; en zulks niet alleen onder decort en aftrekking van den koopschat, van gemelde som van *f 13000*, maar ook met vergoeding van alle kosten, schaden en interessen, door den appellant bereids door het gemis van voornoemde *f 13000* gehad en geleden, en nog verder te hebben en te lijden; of wel, bij aldien de geintimeerde in de onmogelijkheid mogt zijn, door omstandigheden welke het niet in zijne magt geweest was te beletten, voormelde 12000 pond goede heele koffij te leveren, alsdan aan den appellant te restitueren, op te leggen en te voldoen, tegen teruggave van het meergemelde goedbriefje, des noods behoorlijk gequiteerd, de som van *f 13000*, met de interessen van dien, gerekend ad 8 pCt. 's jaars, tot de dadelijke voldoening toe. En in dat geval den geintimeerde gecondemneerd in de kosten van dezen processe.

De appellant heeft op den 5 Februarij 1823 ter Secretarij van den Hove van Civile Justitie der Kolonie Suriname, van deze sententie appel doen aanteekenen en hetzelve prosequerende, bij exploict van den 28 Junij 1824, den geintimeerde doen dagvaarden voor dit Hof, alwaar, nadat wederzijds van requesten van grieven en antwoord was gediend, door de Procureurs van partijen, in de teregtzitting van de Eerste Civile Kamer van den 23 Mei 1826, de hiervoren geinsereerde conclusien zijn genomen.

In regten was de vraag:

Of het tusschen partijen op den 17 Januarij 1821 te Paramaribo aangegaan contract van koop en verkoop eener partij koffij, reeds dadelijk en zonder dat er eene toeweging der koffij had plaats gehad, zoodanig was geperfecteerd en volledig, dat de koffij van dat oogenblik af aan, *periculo et damno emtoris*, onder den verkooper bleef berusten?

Dan wel, of hier de regtsregel *periculum rei venditæ sed nondum traditæ ad emtorem pertinet*, verkeerdelijk door den geintimeerde is ingeroepen, en integendeel, de geslotene koop, eerst door de toeweging aan den appellant van de bedoelde koffij, zou zijn geperfecteerd geworden, ten dien effecte, dat de quantiteit koffij, door den geintimeerde, als het onderwerp der plaats gehad hebbende handeling aangewezen, doch vóór de toeweging en werkelijke levering, verloren gegaan, alleen tot zijn nadeel is vergaan?

En alzoo in het generaal, of de sententie a qua behoort te worden geconfirmeerd, dan wel, met te niet doening van dezelve, als nog overeenkomstig de conclusie des appellants moet worden regt gedaan?

Het Hof partijen gehoord.

Overwegende, dat uit de interrogatorien, vergeleken met de contra interrogatorien der getuigen, ten processe overgelegd, consteert, dat de appellant van den geintimeerde op den 17 Januarij 1821 heeft gekocht eene partij koffij, — welke de geintimeerde opgaf te zullen bedragen 11000 à 12000 pond tegen 35 stuiver Surinaamsch Courant het pond, — met beding dat de levering zoude geschieden over de waag, doch niet, vóór dat de appellant zijne vaten in gereedheid had, om daarin de koffij te ontvangen.

Overwegende, dat mitsdien het daarvoor te houden is, dat hier niet is verkocht eene *bepaalde* partij koffij of zekere *bepaalde vaten* met koffij, maar alleen calculatief, eene *hoeveelheid* koffij tegen eenen bepaalden prijs het pond, en zoodanig dat *nog* eene weging, bij de levering over de waag, moest plaats hebben.

Overwegende, dat dusdanige koop niet is geperfecteerd, dan nadat het verkochte is toegewogen, waaruit regtens, ook volgens het voormalige hollandsch regt in de Kolonie Suriname alsnog in vigeur, volgt, dat het perikel van de questieuse partij koffij, bij den verkooper is gebleven.

Overwegende verder, dat de geintimeerde, om betaling van den appellant te kunnen vorderen, verpligt is het verkochte te leveren, en daarin te kort schietende, gehouden is, de reeds op rekening ontvangene som, met de interessen, tegen intrekking van het ten processe gemelde goedbriefje terug te geven.

Doet te niet het appel, mitsgaders het vonnis tusschen partijen, door het Hof van Civile Justitie der Kolonie Suriname, gearresteerd den 23 en gepronuntieerd den 29 Januarij 1823, waarvan is geappelleerd; — En op nieuw regtdoende, *in reconventie* condemneert den geintimeerde aan den appellant, tegen restitutie van het door den geintimeerde aan den appellant afgegeven goedbriefje der betaalde *f 13000*, alsnog over de waag, tegen dadelijke voldoening, te leveren de door den geintimeerde aan den appellant verkochte 12000 pond goede heele koffij, tegen zoodanigen marktprijs, als dezelve ten dage der levering zal zijn en zulks alles, niet alleen onder decort en aftrekking van den koopschat, van gemelde *f 13000*, maar ook met vergoeding van alle kosten, schaden en interessen, door den appellant, bereids door het gemis van voorschreven *f 13000*, gehad en geleden en nog verder te hebben en te lijden; immers en in allen gevalle bij ontstentenis daarvan, om aan den appellant te restitueren, opteleggen en te voldoen, tegen teruggave van het gemelde goedbriefje, des noods behoorlijk gequiteerd, de som van *f 13000* met de interessen van dien, gerekend à 8 pCt. 's jaars, tot de dadelijke voldoening toe. Ontzegt den geintimeerde *in conventie* deszelfs eisch en conclusien tegen den appellant ter eerster instantie gedaan en genomen. — Condemneert den geintimeerde in de kosten der beide instantien, en beveelt de restitutie der geconsigneerde boete van appel.

Gedaan en gewezen den 12 Julij 1826, in de teregtzitting van de Eerste Civile Kamer van het Hoog Geregtshof te 's Gravenhage, present de Heeren en Mrs. CARBASIUS, presiderend raad, THIBBOEL, HONDEBEEK, HEERKENS, BOUW LUKE en GEVERS, Raden, WINTGENS, Commies Griffier.

Te Paramaribo, ter Boekdrukkerij van BOON & C°.